

ת"פ 61599/12/21 - מדינת ישראל נגד מאגד טויל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 61599-12-21 מדינת ישראל נ' טויל(עציר)

לפני כבוד השופטת רונית פוזננסקי כץ
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שפי שטרצר
נגד
הנאשם מאגד טויל
ע"י ב"כ עו"ד רדא ענבוסי

הדיון מתורגם לערבית באמצעות מתורגמנית ביהמ"ש, הגב' נאוול

גזר דין

חלק כללי

1. הנאשם הורשע ביום 01.06.2022 בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות כדלקמן: 2 עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב 1952, 2 עבירות של גניבת רכב לפי סעיף 413 ב לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 {להלן: החוק}; נהיגה פוחדת עם רכב לפי סעיף 338(א)(1) לחוק; 2 עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא לפי סעיף 10 (א) (א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961; נהיגת רכב ללא ביטוח - עבירה לפי סעיף 2 (א) (א) לצו בדבר ביטוח כלי רכב מנועיים, תשכ"ח- 1968; שיבש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק; הפרעת שוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק ועבירה של איסור שימוש ברכב מנועי ללא ביטוח לפי סעיף 2(ב) לצו בדבר ביטוח כלי רכב מנועיים (יהודה ושומרון)(מס'215), תשכ"ח-1968.

2. הנאשם הינו תושב האזור ובמועדים הרלוונטיים לכתב האישום שהה בישראל שלא כדין ולא החזיק ברישיון נהיגה.

האישום הראשון:

3. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 21.12.21 בשעה 01:44 לערך, ברחוב אזר 40 ברמת השרון (להלן: המקום), התפרץ הנאשם בעצמו או באמצעות אחרים, לרכב מסוג מאזדה CX5 (להלן: הרכב) וכן פגע במזיד בחלק של הרכב בכך שניפץ את שמשת חלון משולש קטן בדלת אחורית ימנית, הוציא ממסר מבית הנתיכים הקשור לסטרטר הרכב, נכנס לרכב והניעו בדרך שאינה ידועה. בהמשך, נטל ונשא את הרכב ללא הסכמת הבעלים, תוך שהוא מתכוון לשלול אותו שלילת קבע ונהג בו דרך כביש 5 ממערב למזרח, כאשר הוא נוסע במהירות גבוהה ובצורה מסוכנת עד שהבחין במחסום משטרה שהוקם בכביש 5 או אז,

עמוד 1

ירד הנאשם בפראות לשול שמאל בכביש והגביר את מהירות נסיעתו. בהמשך, משראה הנאשם כי שול שמאל נחסם על ידי ניידת משטרתית, החל לזגזג בין נתיבים ובין רכבים אזרחיים אשר עצרו לפני המחסום המשטרתית עד אשר ירד מהנתיב הימני לשול ימין. בנסיבות אלו, סימן אחד השוטרים לנאשם לעצור כשפנס בידו והנאשם לא שעה להוראותיו בכך שהמשיך בנסיעתו הפרועה לכיוון השוטר. באותן נסיבות, פרץ הנאשם את המחסום המשטרתית, תוך שהוא עובר בין רכב משטרתית ורכב אזרחי אשר עמדו במקום וכמעט פגע בהם, ולא שעה להוראות שוטר נוסף לעצור, עד אשר נאלץ השוטר לברוח לצדי הדרכ. בהמשך לאותן נסיבות, האיץ הנאשם בנסיעה, תוך שהוא מתעלם מהוראות השוטרים במקום לעצור וכן מניידת משטרתית שדלקה אחריו כשהיא מפעילה אורות כחולים מהבהבים וסירנה. בהמשך, הנאשם נהג בפראות, תוך שהוא מונע מהניידת המשטרתית לעקוף אותו בכביש ובנסיעתו הפרועה וכמעט פגע בניידת המשטרתית. כל זאת עשה הנאשם שעה שאינו מחזיק ברישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח בת תוקף. בהמשך לאותן נסיבות, פתח הנאשם את דלת הרכב, ירד ממנו והחל להימלט מהשוטר לעבר ואדי סמוך ולא שעה להוראותיו לעצור, וזאת כאשר השוטר דולק אחריו כשהוא לבוש במדים משטרתיים וכובע זיהוי משטרתית. משהבחין הנאשם כי השוטר נמצא בסמוך אליו, ניפץ את מכשיר הטלפון שהחזיק בידיו על סלעים במקום עד אשר נעצר על ידי השוטר ושוטרים אחרים ובכך עשה מעשה בכוונה להכשיל הליך שיפוט.

האישום השני:

4. בין התאריכים 14.12.21 בשעה 23:34 לבין 15.12.21 בשעה 4:00, ברחוב בר יהודה 1 בת ים (להלן: המקום) התפרץ הנאשם, בעצמו או באמצעות אחרים, בדרך שאינה ידועה במדויק למאשימה, לרכב מסוג מאזדה (להלן: הרכב) וכן נטל ונשא את הרכב בלי הסכמת בעלים, בכך שנכנס לרכב, הניעו, ונהג בו עד אשר חצה את מחסום חוצה שומרון ממערב למזרח בשעה 03:54. בהמשך לאותן נסיבות, נהג הנאשם בצורה מהירה ומסוכנת אל תוך הכפר ברוכין שבאזור, כאשר ניידות משטרתיות דלקו אחריו בנהיגה מבצעית ומהירה, דרך נתיבי איילון לכיוון צפון ולאחר מכן פנו אל כביש 5 לכיוון מזרח, אל תוך הכפר ברוכין, עד אשר נמלט הנאשם מן השוטרים ולא אותר.

טענות הצדדים

טיעוני המאשימה לעונש

5. בפתח דבריה הפנתה ב"כ המאשימה לכך שמדובר בנאשם צעיר יליד 1998, ללא רישום פלילי לחובתו. העבירות אותן ביצע הנאשם הינן חמורות ונובע מהן פוטנציאל נזק רחב היקף, זאת בעיקר בשים לב לכך שבנוסף לעבירות הרכוש, ביצע הנאשם עבירות תחבורה חמורות אשר ביצוען אף יכול היה להביא לתאונה ולנזק ברכוש ונפש.

6. חומרת האירוע גוברת שעה שהנאשם נכנס לשטח מדינת ישראל בכוונה לבצע עבירות בשתי הזדמנויות שונות, אשר הפער ביניהן הינו של שבוע בלבד. שבוע לאחר ביצוע העבירה הראשונה ולאחר שהצליח לחמוק מכוחות המשטרה, חזר הנאשם לשטחי המדינה, גם הפעם ללא אישור, ועם תעוזה רבה ביצע שוב עבירות

רכוש חמורות, לצד עבירות נלוות אשר גם הן לא פחות חמורות מעבירות הרכוש, כגון נהיגה פוחזת, הימלטות מכוחות משטרה ואי ציות להוראות שוטר ורק באורח נס האירוע לא הסתיים בפגיעה בנפש, כפי שבמקרים אחרים דומים קרה.

7. באת כוח המאשימה הפנתה **לערכים המוגנים** שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם והם שמירה על קניינו ורכושו של הציבור, ושלוש הציבור. בנוסף פגע הנאשם בערך המוגן שנועד להגן על משתמשי הדרך ועל קיום החוק ואכיפתו. לאור טיעונים אלה סברה המאשימה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה גבוהה מאוד וזאת בשם דגש על כך שמיוחסת לנאשם עבירת נהיגה פוחזת, אשר לטענת המאשימה אינה פחותה מעבירת הרכוש עצמה.

8. באשר **למתחם העונש ההולם** עתרה באת כוח המאשימה למתחם כולל לשני האישומים אשר נע בין **32 חודשי מאסר בפועל ל - 50 חודשי מאסר** וענישה נלווית, ולתמיכה בעתירתה הפנתה לשורה של פסקי דין, כדלהלן:

א. עפ"ג 9129-02-19 **שריף עבדאלגואד נגד מדינת ישראל**, המדובר בשני ערעורים על שני גזרי דין שניתנו בעניינו של הנאשם בבית המשפט השלום ברמלה. בתיק הראשון הורשע הנאשם **בריבוי עבירות של גניבת רכב בצוותא, חבלה במזיד ברכב בצוותא, קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות לרכב בכוונה לבצע פשע בצוותא ומתן אמצעים לביצוע פשע**. המדובר בכתב אישום הנושא 11 אישומים הכוללים סדרה ארוכה של גניבות בהן היה פעיל המערער, זאת במסגרת **כנופיה** שקשרה קשר לגניבת רכבים משטחי מדינת ישראל והעברתם לשטחי הרשות הפלסטינית, תוך הגדרת תפקידים ברורה לכל אחד מחברי הכנופיה ושיטת פעולה קבועה. בית המשפט השלום גזר על הנאשם, **בעל עבר פלילי מכביד, 90 חודשי מאסר בפועל**, תוך הפעלת מאסר על תנאי בן 8 חודשים, כך שבסך הכל ירצה הנאשם 98 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי **קיבל את ערעור הנאשם וגזר עליו 88 חודשי מאסר בפועל**. בתיק הנוסף לחובתו הורשע הנאשם בעבירת רכוש בכלי ברכב ונדון ל 12 חודשי מאסר.

המאשימה הפנתה לגזר דין זה ואולם **אקדים את המאוחר כבר עתה ואומר כי מקרה זה הינו חמור בהרבה מהמקרה שבפניי - הן בהיקפים, הן בעברו הפלילי של הנאשם והן בהיותו של הנאשם חלק מכנופיה**.

ב. ע"פ 7163/13 **אחמד כסואני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (3.8.14) הנאשם הורשע **כמבצע בכיר בעבירות גניבת רכב בצוותא (2 אירועים) וסיוע לגניבת רכב (3 אירועים)**. בית המשפט המחוזי בירושלים קבע כי מתחם העונש ההולם בגין כל עבירה מהעבירות שביצע הנאשם **נע בין 12-30 חודשי מאסר בפועל**, ודן את הנאשם ל- **4 שנות מאסר**. בתיק זה שני מעורבים אשר הורשעו בעבירות של **גניבת רכב וסיוע לגניבת רכב**, ובית המשפט המחוזי בירושלים קבע שמתחם הענישה בעניינם נע בין **24-8 חודשי מאסר**, מאחר שחלקם פחות מזה של כסואני. בית המשפט

העליון אימץ את המתחמים שנקבעו.

ג. ת"פ 3902-10-20 מדינת ישראל נגד מוחמד קיסי (להלן: "גזר הדין"), הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של גניבת רכב בצוותא, סיוע לגניבת רכב בצוותא, קשירת קשר לפשע וקיום תחנת טלגרף בניגוד לתנאי רישיון בצוותא. המדובר בפרשה רחבת היקף של גניבת כלי רכב, במסגרתה הועמדו לדין בכתב אישום נפרד 5 נאשמים נוספים. בית המשפט השלום קבע מתחם כולל לחמשת האישומים בהם הורשע הנאשם אשר מתחיל מ 30 חודשי מאסר בפועל ועד 60 חודשי מאסר בפועל. הנאשם בעל עבר פלילי רלוונטי נדון ל 38 חודשי מאסר בפועל.

יצוין כי בפסקה 22 לגזר הדין בית המשפט קובע כי "מדיניות הענישה בעבירות של גניבת רכב שנעברו בנסיבות מחמירות כמו ביצוע העבירה בצוותא, כחלק מתכנית עבריינית מאורגנת ומתוכננת, תוך שימוש באמצעים מתוחכמים מלמד על מתחם ענישה הולם הנע בין 12 ל 24 חודשי מאסר עבור כל רכב". איני סבורה כי עניינו של הנאשם עולה בקנה אחד עם הנסיבות המחמירות המפורטות בגזר דין זה שכן בעניינו אין המדובר בביצוע עבירה בצוותא ואין אמצעים מתוחכמים.

ד. עפ"ג 42501-03-14 מדינת ישראל נגד נתשה (שלום תל אביב), נאשם אשר הודה והורשע בביצוע שתי עבירות של גניבת רכב, כשהגניבה המאוחרת מבין השניים בוצעה שעה שהנאשם מנהל הוכחות בתיק הגניבה הראשון. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בגין כל גניבה נע בין 8 ועד 18 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם בגין שני התיקים 19 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה ושינה את מתחם העונש שקבע בית המשפט, וקבע מתחם המתחיל מ 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ה. ת"פ 1013-02-22 מדינת ישראל נגד טארק סוקיה, הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב, נהיגה פוחזת, חבלה במזיד ברכב, הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו, החזקת כלי פריצה לרכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה ללא ביטוח. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין 15 ועד 32 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם בעל עבר פלילי נקי 20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

9. לעניין מיקומו של הנאשם בתוך המתחם טענה באת כוח המאשימה כי למרות עברו הפלילי הנקי של הנאשם, תבקש למקמו בשליש העליון של המתחם התחתון, ולהטיל עליו 36 חודשי מאסר בפועל. לתמיכה בעתירתה זו הסתמכה על "תזת הצבירה" שנקבעה ב רע"פ 6477/20 ניסו שחם נגד מדינת ישראל כאשר לטענתה דפוס פעולה חוזר מלמד על תעוזה ומעלה את רף הענישה וכן הפנתה לת"פ 50934-03-19 מדינת ישראל נגד בדיר ואח'. בנוסף עתרה לענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי, קנס והתחייבות כספית.

טיעוני ההגנה לעונש

10. בפתח דבריו של בא כוח הנאשם הפנה להודאת הנאשם בכתב אישום מתוקן, אשר חסכה זמן שיפוטי יקר.
11. נסיבות חייו של הנאשם קשות. הנאשם משתייך למשפחה אשר מונה 8 נפשות. אמו סובלת ממגוון מחלות כעולה ממסמך שהוגש לבית המשפט וסומן נ/1, ואביו סובל ממחלת נפש ומטופל במחלקה לבריאות הנפש, וזאת כעולה ממסמך שהוגש לבית המשפט וסומן נ/2.
12. בא כוח הנאשם הלן על טיעוני המאשימה הן באשר לאופי שמנסה המאשימה לייחס לתיק, והן באשר לפסיקה שהפנתה אליה, כאשר לטענתו המדובר בפסיקה ישנה אשר ניתנה בתקופה בה עבירות מסוג זה סווגו "כמכת מדינה". בא כוח הנאשם טען כי אין ביכולת המאשימה לטעון טענה שכזו מבלי להציג לבית המשפט ראיות אובייקטיביות והפנה לנתונים של משטרת ישראל מהם עולה כי מאז שנת 2013 ועד לשנת 2020 אחוז גניבות הרכבים במדינת ישראל ירד באופן משמעותי. לטענתו, בעקבות ירידה זו מחירי הביטוח גם הם ירדו אולם הענישה נותרה כשהייתה.
13. באשר למתחם העונש ההולם הפנה בא כוח הנאשם לשורה של פסקי דין בהם בתי המשפט קבעו מתחמי ענישה, אשר מתחילים ב-9 חודשי מאסר בפועל, כדלהלן:

א. עפ"ג 10851-05-15 מדינת ישראל נגד ת'אבת צאלח, הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של **כניסה לישראל של כחוק, גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ברכב ללא ביטוח**. הנאשם גנב את הרכב מבעליו בכדי לזכות בסכום כסף שהובטח לו היה ויעביר את הרכב לג'לג'וליה. הנאשם נהג ברכב ללא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח בתוקף, עד אשר נעצר במחסום משטרת ליד מחלף אור עקיבא. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין **6 חודשים לבין מאסר בן 18 חודשים, והטיל על הנאשם בעל עבר פלילי מכביד 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית**. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי על קלות העונש התקבל **ועונשו הוחמר ל 17 חודשי מאסר בפועל, ללא התערבות במתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט השלום**.

ב. עפ"ג 37710-05-16 מדינת ישראל נגד תיסיר אזגילה, הנאשם הודה והורשע על יסוד הודאתו בעבירה של **גניבת רכב בצוותא**. בית המשפט השלום בתל אביב סבר כי מתחם העונש ההולם במקרה הזה מתחיל **ממספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות ועד ל 18 חודשי מאסר בפועל**. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל בכך ששינה את מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי בית המשפט קמא, וקבע **מתחם אשר נע בין 8 חודשי מאסר ועד ל 18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית**.

ג. עפ"ג 39243-03-17 עודד נאיתי נגד מדינת ישראל, הנאשם הורשע על פי

הודאתו בעבירות של **גניבת רכב**, **זיוף סימני זיהוי של אותו רכב**, **נהיגה ללא רישיון נהיגה ללא ביטוח ובזמן פסילה באותו רכב גנוב והפרעה לשוטר**. בית המשפט השלום בראשון לציון גזר על הנאשם **13 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית**. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי התקבל בכך שעונשו **הופחת ל 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית**. בית המשפט המחוזי ציין בהחלטתו כי העונש שהוטל על הנאשם בבית המשפט השלום הינו ראוי, ואלמלא תסקיר שירות המבחן אשר הוגש במסגרת הערעור ומלמד על מגמה חיובית, לא היה מקבל את הערעור.

ד. רע"פ 2011/10 **אנור בדרן נגד מדינת ישראל**, המדובר בנאשם אשר הורשע בבית המשפט השלום על יסוד הודאתו בעבירות של **גניבת רכב וניסיון גניבת רכב**. בית המשפט השלום גזר על הנאשם **חודשיים של עבודות שירות לצד ענישה נלווית**. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל בכל **שהוחמר עונשו של הנאשם ל 8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית**. ערעור הנאשם לבית המשפט העליון נדחה.

ה. רע"פ 2054/18 **היתם רבאיעה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.03.2018)**. המבקש הורשע על פי הודאתו, בביצוע עבירות **גניבת רכב, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, נהיגה פוחזת ברכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף**. המערער חבר לאחרים במטרה לגנוב קטנועים, חלקו היה מרכזי, שכן הוא שנהג בקטנוע הגנוב בנסיעה פראית ומסוכנת, בעודו מרכיב אחר מאחוריו (המעורבים האחרים היו קטינים). מתחם הענישה אשר נקבע נע בין **10-25 חודשי מאסר**. חרף קיומו של תסקיר מבחן חיובי אשר המליץ להסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות, נגזר עונשו של המבקש ל- **10 חודשי מאסר**. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת הרשות לערער.

ו. ת"פ 51895-11-21 **מדינת ישראל נגד יעקב** (שלום תל אביב), המדובר בנאשם תושב השטחים אשר הודה והורשע בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון שהתגבש בין הצדדים וזאת לאחר שמיעת פרשת התביעה בתיק. הנאשם פעל במסגרת **התארגנות לגניבת רכבים** משטחי מדינת ישראל והעברתם לשטחי הרשות הפלסטינית. כתב האישום יחס לנאשם **גניבת 4 רכבים**. בית המשפט כיבד את **ההסכמות** אליהן הגיעו הצדדים וגזר על הנאשם **22 חודשי מאסר בפועל**.

14. בסופו של דבר עתר בא כוח הנאשם **לעונש בן 12 חודשי מאסר בפועל**, וזאת בגין שני האישומים בהם הודה הנאשם.

הנאשם בדברו האחרון

15. בפנייתו לבית המשפט הודה הנאשם בטעות שעשה וציין כי זו הפעם הראשונה בחייו שהסתבך עם החוק. הנאשם ביקש כי בית המשפט ייתן משקל לנסיבות חייו ולמחלות מהן סובלים הוריו. לבסוף אמר כי אינו מועסק בעבודה ממנה יכול להתפרנס ולחיות בכבוד.

16. אמו של הנאשם נכחה בדיון ופנתה אף היא לבית המשפט ואמרה כי התרופות שהיא מקבלת יקרות מאוד וכי הסגר המוטל עליהם מקשה עליהם למצוא עבודה.

דיון והכרעה

מתחם העונש הולם

17. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים, מתחם עונש הולם למעשה העבירה, וזאת בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

18. הנאשם פגע ברכושם של המתלוננים ובמעשיו אלה פגע בערך החברתי המוגן אשר עניינו הגנה על קניינו של הציבור, על שלומו ועל תחושת ביטחונו. ציפייה טבעית של כל אזרח הינה כי בשובו אל המקום בו החנה את רכבו, ימתין לו הרכב ללא פגע ובאמצעותו יוכל להמשיך את שגרת יומו ולנוע ממקום למקום באין מפריע ובתחושת ביטחון. מעשיו של הנאשם פגעו בערכים מוגנים אלה - פגעו בקנינם של המתלוננים, בשגרת יומם ובביטחונם. הנאשם, בשתי הזדמנויות שונות בפער של שבוע ימים, גנב שני רכבים ונהג בהם תוך סיכון גבוה של חיי אדם, וזאת במטרה להעבירם לשטחי הרשות הפלסטינית.

19. תופעת גניבת הרכבים הפכה שכיחה ומהווה פגיעה של ממש בחייהם של האזרחים, אשר רכבם והשימוש בו הפך להיות חלק בלתי נפרד מהתנהלותם ומהתפקוד היום יומי שלהם. בעניין זה יפים דבריו של כבוד השופט עמית בבש"פ 45/10 פאדי מסארווה נגד מדינת ישראל

"פתאום קם אדם בבוקר ומוצא שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי יאמוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחשרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש".

20. גניבת רכבים משטח מדינת ישראל והעברתם לשטחי הרשות הינה תופעה חמורה שיש להילחם בה על דרך של הטלת ענישה מחמירה על עבריינים שביצעו עבירות אלה. בעניין זה יפים דבריה של השופטת ד. ביניש בבש"פ 5431/98 רוסלן פרנקל'מדינת ישראל,

"העבירות המיוחסות לעוררים בוצעו לאחר תכנון מוקדם, בתחכום, בשיטתיות ובהיקף מסחרי. הוצאת שיירה של כלי רכב גנובים, בחסות מדומה של ניידת משטרתית, על-ידי

חבורה שפעלה לאחר תיאום מוקדם, מצביעה על הסיכון הנשקף מן העוררים".

וכן ראו ת"פ 52079-06-18 **מדינת ישראל נגד אבו עזא**, שם התייחס בית המשפט לעבירות גניבת רכב באומרו:

"העבירות בהן הורשע הנאשם בתיק האב חמורות. חברה מתוקנת אינה יכולה להסכין עם מצב בו רכוש אזרחיה יהפוך להפקר. מעבר לנזק הכלכלי הנגרם לבעלי כלי הרכב, ביצוע העבירות דוגמת זו שביצע הנאשם, פוגע קשות בתחושת הביטחון האישי של האזרח, החש כי רכושו הופך להפקר, וזאת הרבה מעבר להטרדה הנגרמת בשל הסידורים הנדרשים מקורבן העבירה לאחר ביצועה... עבירת גניבות הרכב, הפריצה לרכב והגניבה מרכב הפכו מכבר למכת מדינה של ממש".

21. אל מול היד הקשה שיש לנקוט כלפי מבצע עבירות הרכב, הרי שלא ניתן להתייחס אל כלל העבירות כאל מקשה אחת ויש לאבחן בין המקרים השונים על פי מספר קריטריונים, ביניהם: תכנון או היעדר תכנון; היות הנאשם חלק משרשרת אם לאו; ביצוע העבירה בצוותא או לבד; העברת או ניסיון העברת הרכב לשטחים אם לאו. אלה רק חלק מהמבחנים הרלוונטיים לסוגיית הענישה ואולם דומני כי יש במבחנים אלה כדי ליצור מנעד ענישה רחב דיו. הבה נבחן את מיקומו של הנאשם ביחס למבחנים השונים שפורטו לעיל:

א. **תכנון או היעדרו** - ניכר כי הנאשם תכנן את גניבת הרכבים. ניתן ללמוד על תכנון זה מן האופן בו בוצעו העבירות, כניסתו של הנאשם לשטחי המדינה ללא כל הסבר סביר לכך, התנעת הרכבים בדרך שאינה ידועה, וזאת בשתי הזדמנויות שונות.

ב. **ביצוע העבירה בצוותא או לבד** - מעובדות כתב האישום והוראות החיקוק אין אלא לקבוע כי הנאשם פעל לבדו ולראייה, לא יוחסה לו עבירה בצוותא.

ג. **היות הנאשם חלק משרשרת אם לאו** - הנאשם אמנם גנב שני רכבים בשתי הזדמנויות שונות ובמועדים סמוכים ואולם אין כל אינדיקציה לעיסוק מסחרי ובהיקפים גדולים של גניבת רכבים או להיותו של הנאשם חלק משרשרת גניבות.

ד. **העברת או ניסיון העברת הרכבים לשטחים** - כעולה מעובדות האישום השני לכתב האישום המתוקן, הנאשם נכנס עם הרכב הגנוב אל השטחים דרך מחסום חוצה שומרון, ונעלם שם ביחד עם הרכב. באישום הראשון, שהוא מאוחר בזמן, כיוון נסיעתו של הנאשם עשוי ללמד על כוונתו להעביר את הרכב לשטחים, כפי שעשה כמה ימים קודם לכן ואולם עינה הפקוחה והערנית של המשטרה הביאה למעצרו לפני שהשלים את מטרותיו. בכל מקרה ניתן לקבוע כי רכיב זה חל בשני המקרים בהם גנב הנאשם רכב.

22. כניסתו של הנאשם לשטח המדינה ללא אישור בשתי הזדמנויות שונות וסמוכות, כהמשך ישיר לתכנון מוקדם לגנוב רכבים כאשר הנאשם מתכוון להעבירם לשטחים, לא כל שכן נהיגתו הפוזת שרק בדרך נס לא עלתה בחיי אדם - כל אלה מלמדים על רף חומרה גבוה .

23. יש צדק בדבריו של ב"כ הנאשם כי את דינו של הנאשם יש לגזור על פי המעשים המיוחסים לו שכן הענישה הינה אינדיבידואלית. ואולם, בית משפט זה חי בתוך עמו והתופעה החמורה והמסוכנת של גניבת רכבים שלאחריה נהיגה פוזת מסכנת חיים ורכוש, הינו תופעה שיש לעקור אותה מן השורש, בין השאר, על דרך של ענישה מרתיעה. העבירות המיוחסות לנאשם ברורות הן ופורטו לעיל ויובהר הברור מאליו, כי גזירת הדין תעשה אך ורק בנוגע לעבירות אותן ביצע הנאשם והשלכות מעשים אלה. עם זאת לא אוכל להתעלם מהאירועים אשר התרחשו לאחרונה ואשר תוצאתם טרגית ובלתי נתפסת ואשר הינם דומים עד למאוד למקרה שבפניי.

24. במקרה שבפניי, ויש לברך על כך, רק בדרך נס לא נרשמו פגיעות בנפש. מעובדות המקרה עולה כי בדומה למקרים רבים אחרי ודומים שהתרחשו לאחרונה וגבו מחיר יקר של קורבנות בנפש, נכנס הנאשם לשטחי המדינה שלא כדין, גנב רכב ונהג בו בדרך מהירה ומסוכנת בתוך כפר, ללא רישיון נהיגה, כאשר הוא מתעלם ונמלט מהניידות שבעקבותיו, עד אשר נעלם ביחד עם הרכב בשטחים. לאחר שאירוע זה הסתיים ובחלוף מספר ימים בלבד, שוב נכנס הנאשם לשטחי המדינה, שוב גנב רכב, אלא שהפעם הבחין במחסום המשטרה והחל נוהג בפראות רבה אף יותר, עובר משול לשול, אינו שועה להוראות השוטרים, פורץ מחסום, מתעלם במופגן מהמשטרה וכמעט ופוגע בניידת משטרתית.

25. עבירת גניבת רכב הינה עבירת פשע חמורה אשר לא בכדי המחוקק ייחס לה פרק מיוחד בספר החוקים וקבע לצידה 7 שנות מאסר כעונש מקסימלי. הנאשם ביצע עבירות רכוש ותעבורה, נמלט בנהיגה פוזת מהשטחים אשר דלקו אחרי וזיגזג בין נתיבים ובין רכבים אזרחיים אשר עצרו לפני המחסום המשטרה שהוצב במיוחד בכדי ללכוד את הנאשם. ואולם הנאשם, נחוש להימלט גם הפעם ובכל מחיר, פרץ את המחסום המשטרה בדרך אשר סיכנה באופן משמעותי וישיר את האזרחים והשוטרים ששהו במקום. לבסוף החל הנאשם להימלט ברגל לאחר שנשט את הרכב עד אשר נתפס, או אז ניפץ את מכשיר הטלפון הנייד שלו ובמעשיו אלה פגע בעבודת המשטרה ובערך החברתי של חקר האמת.

26. יש לזכור כי הנאשם נהג כפי שנהג בכביש מהיר בו עושים שימוש נהגים תמימים אשר מבקשים להגיע למחוז חפצם בבטחה והנה הנאשם, בנהיגתו הפרועה ומשוללת הרסן, עשוי היה לפגוע בגופם וברכושם, ועשה כל זאת מבלי שהחזיק ברישיון ובביטוח ובשתי הזדמנויות שונות. זאת ועוד, הנאשם הינו תושב האזור ובמועד הרלוונטי לכתב האישום שהה בארץ ללא אישור כדין. במעשיו אלה פגע הנאשם בריבונותה של מדינת ישראל ובסדר החברתי הנוגע להסדרת כניסתם ושהותם של זרים בתחומי המדינה, אשר הינו חיוני לביטחון הציבור וכן ליציבות החברתית והכלכלית ובעודו עושה כל זאת, ביצע עבירות נוספות וחמורות שפורטו לעיל.

27. במעשיו פגע הנאשם בשורה של ערכים מוגנים ורק בנס מעשיו לא גבו קורבנות בנפש. בתופעה זו של גניבת רכבים ונהיגה פוזת יש להילחם בכל הכוח וגם על דרך של הטלת ענישה מחמירה. הבה נבחן את הענישה

הנוהגת.

מדיניות הענישה הנוהגת

28. עייתי בפסיקה שהוגשה לבית המשפט. מטבע הדברים כל צד ניסה לשכנע את בית המשפט בצדקת עתירתו ולשם כך הצטייד בפסיקה התומכת בטיעונו. להלן רשימה נוספת של פסקי דין אשר מלמדת על מתחמי הענישה בעבירות דומות לאלה בהן הורשע הנאשם:

א. רע"פ 1108/15 **מחמוד שעאבנה נגד מדינת ישראל** - נאשם ללא הרשעות קודמות הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של **גניבת רכב והחזקת כלי פריצה**. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם ביחד עם אחר הגיעו לחניון של סופר מרקט גדול. השניים הגיעו למקום ברכבו של הנאשם, והסתובבו ברגל בין המכוניות. האחר ניגש לרכב שחנה במקום, וכעבור מספר רגעים נכנס אל הרכב ונסע אל מחוץ לחניון, תוך שהנאשם מתצפת ומכוון אותו לעבר היציאה. באישום השני, החזיק הנאשם ברכבו כלי פריצה ללא הסבר סביר להימצאותם ברכבו. בית המשפט השלום קבע מתחם אשר נע בין **8 חודשי מאסר ל-24 חודשים וגזר על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית**. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם וכך גם עשה בית המשפט העליון. הנאשם האחר הודה במעשיו ונדון ל-16 חודשי מאסר בפועל.

ב. עפ"ג (תל-אביב) 37617-01-19 **סנטוב נ' מדינת ישראל (11.3.19)** - הנאשם הודה והורשע בעבירות של **גניבת רכב, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא ביטוח**. הנאשם יחד עם אחר, גנב רכב מחניון בת"א, עת נכנס לרכב, התניע אותו ונסע בו לכיוון היציאה מהחניון. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין **8 חודשים ל-18 חודשי מאסר, לצד פסילה מלקבל רישיון נהיגה או מלנהוג לתקופה של 3 חודשים**. בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שלא בא בהמלצה טיפולית. בית המשפט גזר על הנאשם, בן 29 נעדר עבר פלילי, עונש של **8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים, התחייבות בסך ₪ 2,000 למשך שנתיים ופסילה מלקבל רישיון נהיגה או לנהוג למשך 3 חודשים**. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

ג. רע"פ 6957/20 **עלי ספורי נגד מדינת ישראל** - בית המשפט השלום הרשיע את הנאשם על יסוד הודאתו **בארבע עבירות של גניבת רכב**. על פי המתואר בפסק הדין הנאשם גנב ארבעה רכבים מחברות השכרת רכב וזאת בארבע הזדמנויות שונות. בכל אחד מן המקרים שכר הנאשם כלי רכב מחברת השכרה, הסיעם לשטחי הרשות הפלסטינית, והתקין ברכבים מכשיר איתור המבוסס על מערכת מיקום גלובאלית וזאת על מנת שיוכל להתחקות אחר מיקום הרכב גם לאחר השבתו לחברה. זמן מה לאחר שהרכב הושב לחברת ההשכרה והושכר על ידי אדם אחר, גנב הנאשם, ביחד עם אדם נוסף, את כלי הרכב על ידי כך שהתחקה אחר מיקומו באמצעות המערכת שהתקין. הנאשם והאחר העבירו את הרכבים לשטחי הרשות הפלסטינית. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הולם לכלל העבירות אשר נע בין **18 חודשי מאסר ל 36 חודשי מאסר** וענישה נלווית, וגזר על הנאשם, אשר נעדר רישום פלילי ואשר שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו, **20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית**. ערעור הנאשם בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחה.

ד. רע"פ 2054/18 היתם רבאיעה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.03.2018). המבקש הורשע על פי הודאתו, בביצוע עבירות גניבת רכב, הפרעה לשוטט בשעת מילוי תפקידו, נהיגה פוחזת ברכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף. המערער חבר לאחרים במטרה לגנוב קטנועים. חלקו היה מרכזי, שכן הוא שנהג בקטנוע הגנוב בנהיגה פראית ומסוכנת, בעודו מרכיב אחר מאחוריו (המעורבים האחרים היו קטינים). בית המשפט קבע מתחם ענישה העומד בין 10 חודשים ל-25 חודשי מאסר. חרף קיומו של תסקיר מבחן חיובי שהמליץ להסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות, נגזר עונשו של המבקש ל-10 חודשי מאסר. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת הרשות לערער.

ה. עפ"ג 32962-05-21 אחמד אלחמידי נגד מדינת ישראל - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בשתי עבירות של גניבת רכב. הנאשם היה חלק משרשרת גניבת רכבים והעברתם לשטחי הרשות הפלסטינית, כאשר תפקידו של הנאשם היה לקבל את הרכבים הגנובים ולהעבירם לשטחי הרשות. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 16 ל-34 חודשי מאסר בפועל ומשיקולי שיקום לאחר שקיבל תסקיר חיובי בעניינו של הנאשם, הטיל עליו בית המשפט עונש של 13 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. הנאשם לא השלים עם עונשו וערער על חומרתו לבית המשפט המחוזי, אשר קיבל את הערעור באופן חלקי. בית המשפט לא התערב במתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט השלום, אולם התרשם מעברו הנקי של הנאשם שאף עבר הליך שיקומי ובכוונתו להשתלב בלימודים אקדמיים, והטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל אשר אם ימצא מתאים יוכל לרצותם בעבודות שירות, ולצד זאת צו מבחן למשך שנה וענישה נלווית.

ו. ת"פ 46381-10-13 מדינת ישראל נגד לב אובאידוב, בית המשפט השלום בתל אביב הרשיע את הנאשם לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של גניבת רכב בצוותא באשר הנאשם גנב רכב ביחד עם אחר. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 8 חודשי מאסר ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ז. עפ"ג 57089-03-14 עודי מחפוז נגד מדינת ישראל, בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם על חומרת העונש שהוטל עליו בבית המשפט השלום בירושלים. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירת גניבת רכב בכך שהתפרץ לרכב, שבר את המתנע, הניע את הרכב והחל בנסיעה לכיוון מחסום קלנדייה. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הנע בין 9 חודשים לבין שנתיים מאסר, והטיל על הנאשם, אשר בעניינו התקבל תסקיר שהמליץ להשית על הנאשם צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור, 9 חודשי מאסר בפועל.

ח. עפ"ג 1190-03-21 עבד אלבטיחאת נגד מגינת ישראל, הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של קשירת קשר לפשע וגניבת רכב. במקרה זה דובר בנאשם אשר קשר קשר עם אחר לגנוב רכב בתחומי מדינת ישראל ולהעבירו לשטחי הרש"פ. בית המשפט המחוזי בבאר שבע אישר עונש של 10 חודשי מאסר בפועל שהוטל על הנאשם בבית המשפט השלום, וקבע כי עונש זה מצוי בחלק התחתון של הענישה

הנוהגת בנסיבות דומות.

ט. רע"פ 9269/17 **ראמי אבו עישא נגד מדינת ישראל**, בית המשפט השלום הרשיע את הנאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של **נהיגה בפזיזות, גניבת רכב, נהיגה בזמן פסילה, הכשלת שוטר בשעת מילוי תפקידו ונהיגה ללא ביטוח**. נוכח שיקולי **שיקום משמעותיים** ונסיבות חיים קשות, החליט בית המשפט להאריך את שני המאסרים המותנים אשר ריחפו מעל ראשו של הנאשם ולהטיל עליו **של"צ ופיצוי למתלונן**. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל, **ונגזרו על המבקש 15 חודשי מאסר בפועל**. ערעור הנאשם לבית המשפט העליון נדחה, בצינו כי עיקרון השיקום, על אף חשיבותו, לא נועד להחליף עקרונות ענישה נוספים, וביניהם עיקרון ההלימה.

י. ת"פ 57323-12-17 **מדינת ישראל נגד מוחמד גודה** - בית המשפט השלום הרשיע את הנאשם על יסוד הודאתו **בעבירה אחת של גניבת רכב, החזקת כלי פריצה, נהיגה פוחזת של רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח וכניסה לישראל שלא כחוק**. בית המשפט אימץ את עתירת המדינה וקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין **18 ל-30 חודשי מאסר בפועל**, וזאת בשים לב לכך שבית המשפט התייחס לעבירת הנהיגה הפוחזת כעבירה אשר מעלה את רף חומרת המעשים והעונש, וגזר על הנאשם, אשר **לחובתו רישום פלילי מכביד** ואשר שוחרר 7 ימים טרם מעצרו וכן שלושה מאסרים על תנאי - **20 חודשי מאסר בפועל ולאחר הפעלת המאסרים המותנים נגזרו על הנאשם 28 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח**.

יא. ע"פ 36024-05-20 **עומר דקה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18.06.2020): המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בכניסה לישראל שלא כדין, גניבת רכב בצוותא עם אחרים, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, בקלות ראש וברשלנות (במהלך מרדף, ירד לשול הכביש, לא נענה לקריאות השוטרים, ביצע עקיפה וגרם לתאונת דרכים, סירב לבלום את הרכב עד שלבסוף נשלף ממנו על ידי השוטרים). כן הורשע בהפרעה לשוטר במהלך מילוי תפקידו, ומנגד זוכה מעבירות התפרצות למקום מגורים וגניבה ממנו. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם בגין העבירות בהן הנאשם הנע בין **14 לבין 25 חודשי מאסר בפועל**, וגזר על הנאשם **14 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית**. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

יב. רע"פ 1345/14 **עמאד אבו הדוואן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (23.2.14): נדחתה בקשת רשות ערעור על **עונש של 9 חודשי מאסר** שנגזר על המבקש בגין גניבת רכב בצוותא עם אחר והחזקת מכשירי פריצה. **נקבע כי מדובר בענישה מקילה, וכי גניבת רכב מתוחכמת מסוג זה, שבוצעה בצוותא לאחר תכנון מוקדם והצטיידות בכלים, מצדיקה עונש כבד יותר**.

יג. ת"פ 46411-01-14 **מדינת ישראל נגד סעד עמלה**, הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות **גניבת רכב, החזקת מכשירי פריצה, החזקת נכס חשוד כגנוב וכניסה לישראל שלא כחוק**. כעולה מעובדות כתב האישום ובקצירת האמור דובר על נאשם תושב השטחים שאין בידו אישור שהיה בישראל, ביחד עם קטין, ושניים נוספים)

זהותם אינה ידועה), גנבו בצוותא חדא את רכבו של המתלונן, והחלו בנסיעה עם הרכב, או אז נתקלו בכוחות משטרה, נמלטו מהרכב, ובמהלך הבריחה, נתפסו הנאשם והקטין. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הנע בין **8 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר בפועל**. בגזירת העונש הקונקרטי התייחס בית המשפט לכך שלאשם הרשעה קודמת בעברו ובגינה הוטלו עליו שני מאסרים מותנים בני חודשיים ו 4 חודשים, והטיל עליו 14 חודשי מאסר בפועל בגין תיק זה, **הפעיל שני המאסרים המותנים בחופף ובמצטבר כך שבסך הכל ריצה הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל**, לצד ענישה נלווית. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה

יד. ת"פ 56018-06-21 **מדינת ישראל נגד מועתז רגוב (מותב זה)**, בית המשפט השלום בתל אביב (מותב זה) הרשיע את הנאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון דיוני בעבירות של **גניבת רכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, נהיגה ללא רישיון רכב ונהיגת רכב ללא ביטוח**. הנאשם פרץ לרכב אשר היה מונע באותה עת והחל בנסיעה לכיוון דרום הארץ. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין **8- 18 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי ישן, 10 חודשי מאסר בפועל, הפעיל מאסר על תנאי בן 3 חודשים בחופף ובמצטבר כך שבסך הכל ירצה הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל**.

טו. ת"פ 28998-11-21 **זן אחמד נגד מדינת ישראל (מותב זה)**, הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של **כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב בצוותא, נהיגה פוחזת עם רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה- מעולם לא הוציא, נהיגה רכב ללא ביטוח והתנהגות הגורמת נזק**. בעניין זה קבעתי מתחם עונש הולם אשר נע בין **11 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל, וגזרתי על הנאשם צעיר ונעדר עבר פלילי עונש של 11 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית**.

טז. ת"פ 63640-04-21 **רחמים אלקובי נגד מדינת ישראל (מותב זה)**, הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של **גניבת רכב ונהיגה פוחזת עם רכב**. בעניין זה קבעתי מתחם אשר נע בין **12 חודשי מאסר לבין 25 חודשי מאסר**. והטלתי על הנאשם בעל עבר פלילי מכביד במיוחד **22 חודשי מאסר תוך הפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים**.

יז. ת"פ 22901-03-22 **מדינת ישראל נגד עיסא עומרן (שלום ת"א)**, הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של **כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב, נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה, ננהיגה ברכב ללא ביטוח, הפרעה לשוטט בעת מילוי תפקידו, נהיגה פוחזת של רכב, נהיגה כשברמזור אור אדום וחבלה במזיד ברכב**. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין **12 לבין 24 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם צעיר בגילו ונעדר עבר פלילי 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית**.

29. עניינו של הנאשם חמור ומעשיו פגעו בערכים מוגנים ועל בית המשפט לעשות כל שביכולתו בכדי לוודא כי ערכים אלה יזכו להגנה ראויה, בין השאר על דרך של ענישה משמעותית אשר יהא בכוחה להרתיע את המתכננים מלבצע עבירות דומות. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, הערכים

החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בערכים אלה ומדיניות הענישה הרווחת, אני קובעת כי מתחם העונש הכולל במקרה דנן נע בין **24 חודשי מאסר ועד 40 חודשי מאסר בפועל**.

30. במקרה דנן לא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולא.

קביעת העונש הקונקרטי:

31. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. ראשית, בשקלול **הנסיבות לקולא**, נתתי דעתי לכך שהנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ונטל אחריות מלאה על מעשיו.

32. הודיית הנאשם הביאה **לחיסכון של זמן שיפוטי יקר** וזאת למרות הקשיים הראייתיים שהועלו במסגרת הליך הגישור שהתנהל בפניי ואשר קיבלו ביטוי בתיקונים בכתב האישום.

33. בפנייתו לבית המשפט **הביע הנאשם חרטה**, וניכר כי הוא מצר על מעשיו ומבקש לשוב לביתו על מנת לסייע למשפחתו.

34. הנאשם צעיר בן 24 **ללא הרשעות קודמות** לחובתו וזוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק.

35. זהו **מעצרו הראשון של הנאשם** ובהיותו תושב שטחים הופכת חוויית המעצר, הקשה גם כך, לחוויה קשה אף יותר, שעה שהנאשם מנותק ממשפחתו ואינו יכול להסתייע באיש. זאת ועוד, מצבה הכלכלי של משפחת הנאשם קשה. אביו של הנאשם מטופל במרפאה לבריאות הנפש, ואמו סובלת ממספר מחלות וזקוקה לטיפול תרופתי יקר.

36. אל מול השיקולים לקולא אותם מניתי לעיל, נתתי דעתי **לשיקולים הפועלים לחובתו של הנאשם**. הנאשם ביצע עבירות חמורות של גניבת רכב משטחי המדינה שאסור לו להיכנס אליה, ועשה כן פעם אחר פעם, **בסמיכות זמנים** ובאופן אשר מלמד על **היעדר מורא, תעוזה ומסוכנות**.

37. הנאשם ביצע עבירה של גניבת רכב במטרה **להרוויח כסף קל ומהיר**, תוך שהוא מתעלם מהפגיעה בערכים המוגנים ובקורבנות - בעלי הרכבים. הנאשם עשה זאת תוך שהפר ברגל גסה את הוראות החוק **האוסרות על כניסתו לשטחי המדינה**.

38. לאחר שכבר נכנס הנאשם לשטחי המדינה וגנב את הרכבים, החל הנאשם **לנהוג בנהיגה פרועה** שעה שלא עבר הכשרה מתאימה ומבלי שהחזיק ברישיון נהיגה או ביטוח. **נהיגתו של הנאשם הייתה מסוכנת, בשתי ההזדמנויות, כאשר על פי המפורט באישום הראשון לא רק שנהג בפזיזות ובאופן מסוכן ומסכן, אלא שבנהיגתו פרץ הנאשם מחסום משטרתי וניתן לומר שרק בנס לא הסתיים האירוע עם פגיעות בנפש**.

39. הנאשם **לא עבר כל הליך טיפולי** ומכאן שלא ניתן להעריך את הסיכון שמא הנאשם יחזור על מעשיו, כמו גם את הסיכוי לשיקומו.

40. לאחר שנתתי את דעתי לתיקון 113 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, לשיקולים לחומרה ולקולא ולכלל הנתונים שהובאו בפני וביניהם גילו של הנאשם ונסיבות חייו הקשות, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל** למשך 24 חודשים, בניכוי ימי מעצרו על פי חישובי שב"ס.

ב. 6 חודשי **מאסר על תנאי** למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירת רכוש, למעט החזקת רכוש חשוד כגנוב, וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.

ג. 3 חודשי **מאסר על תנאי** למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירה של הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו, שיבוש מהלכי משפט, וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.

ד. 1 חודש **מאסר על תנאי** למשך 2 שנים שלא יעבור עבירות לפי חוק הכניסה לישראל וזאת מיום שחרורו ממאסר.

ה. הנאשם יחתום על **התחייבות כספית** על סך 5,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירות הרכוש בהן הורשע. רשמתי לפניי הצהרת הנאשם.

ו. הנאשם יהא **פסול** מלנהוג למשך 6 חודשים ו**פסול על תנאי** לתקופה של 6 חודשים למשך שנתיים, שלא יעבור עבירות בהן הורשע, וזאת החל מיום שחרורו. רשמתי בפניי כי הנאשם אינו מחזיק ברישיון נהיגה ישראלי.

בשל גילו של הנאשם, מצבה הרפואי של משפחת ותקופת המאסר הממושכת, לא מצאתי להטיל על הנאשם רכיב עונשי כספי ולהסתפק בענישה כלכלית צופה פני עתיד.

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

הכספים שהופקדו על ידי הנאשם בתיק מ"י/מ"ת יועברו לצורך תשלום הקנס ו/או הפיצוי שנפסקו בגזר דין זה, וככל שתיוותר יתרה היא תושב לידי המפקיד, בכפוף לכל עיקול או למגבלה אחרת על פי דין.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשפ"ב, 24 יולי 2022, בהעדר הצדדים.